

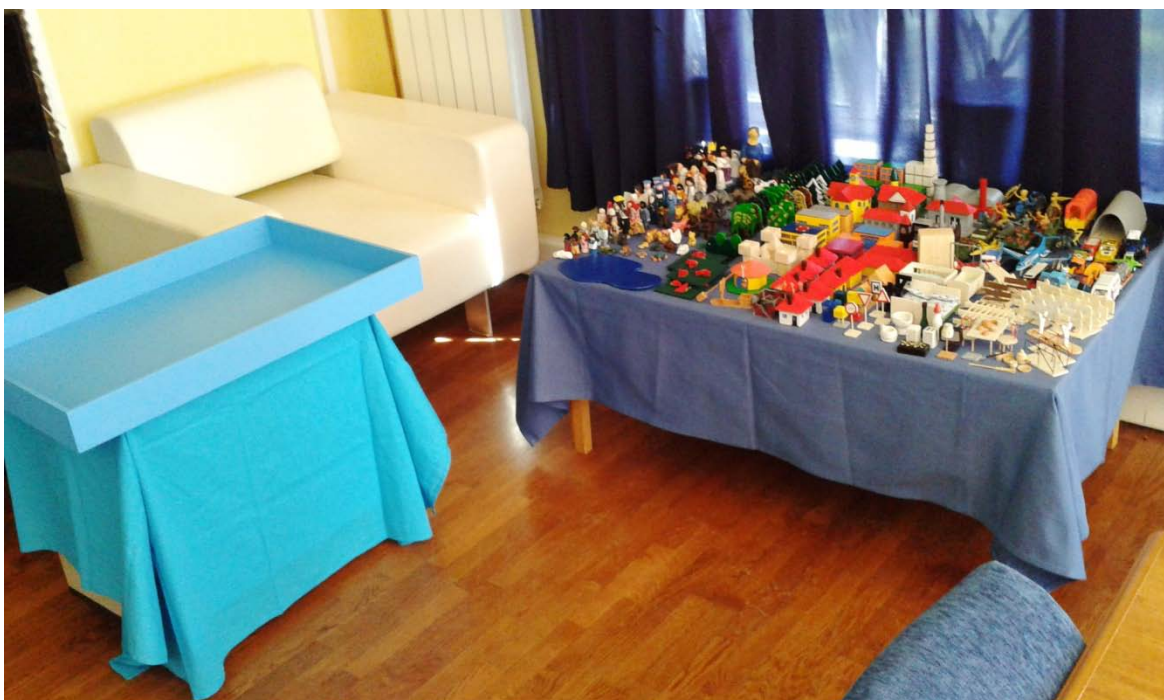
TERAPIJA IGROM U SOS DJEČJEM SELU LEKENIK

SOS Dječje selo Lekenik je proširilo spektar specijaliziranih psiholoških usluga za djecu jedinstvenim oblikom **terapije igrom**, koju u terapeutskom paru provode diplomirane psihologinje i voditeljice Integrativne dječje play terapije – *Slavica Dević i Maja Bošnjak Goleš*.

Ovim jednogodišnjim pilot – projektom, udruge SOS Dječje selo Hrvatska i Centar za psihosocijalnu dobrobit djece i mladih „Dječja posla“ iz Zagreba promiču mogući model suradnje nevladinog sektora u zaštiti i unapređivanju dječjih prava. Pritom, operacionaliziraju logiku procesa deinstitutionalizacije podrške djeci bez odgovarajuće roditeljske skrbi i standarde kvalitete socijalnih usluga za djecu i mlade, koji su uvjet održivosti srodnih inicijativa u okviru EU fondova. Pilot - projekt je u potpunosti financiran sredstvima javnih radova „Pomozi sebi i drugima“, a bliži se sredini provedbenog ciklusa.

U proteklom periodu, glavna metoda individualnog rada s djecom iznad 5. godine bila je **Igra „Svijet“**, odnosno obuhvatan set terapijskih igračaka koje predstavljaju replike živih bića i predmeta u svijetu koji nas okružuje (Slika1).

Slika 1: Set terapijskih igračaka igre „Svijet“ s pripadajućom tacnom za gradnju

Među ponuđenim igračkama dijete prepoznaje reprezentе svojih unutarnjih zbivanja te gradi vlastite svjetove - scene terapijskih igara. Sama konstrukcija svijeta djetetu može biti katarzična, a postavljene figure i njihov međudnos na tacni terapeutima ukazuju na probleme i područja funkcioniranja u kojima dijete priziva pomoć i podršku. Zajedničko istraživanje sagrađenog svijeta usmjerava terapeute na moguće intervencije, a igra koja se potom razvija omogućuje djetetu odigravanje susreta i dijaloga, mijenjanje ishoda priče te istraživanje novih mogućnosti i obrazaca ponašanja. Nerijetko se započeta igra sa tacne širi u fizički prostor. Igra, kao prirodan i razvojno primjeren medij, pomiče djetetove granice ka otvaranju i povjeravanju, ali ih i štiti mogućnošću doziranog konzumiranja potrebne podrške.

U implementaciji usluge potiče se holistički pristup te u svim fazama terapijskog procesa djeteta sudjeluju relevantni dionici njegova razvoja i dobrobiti. Naime, intenzivan psihoterapijski tretman (minimum 10 seansi prosječnog trajanja 90 min) praćen je kontinuiranom suradnjom terapeuta sa stručnim timom i SOS mamama, a po potrebi se uključuje i šira socijalna mreža djeteta (SOS tete, odgojiteljice u dječjem vrtiću, nastavnici i voditelji slobodnih aktivnosti).

Budući da se seanse i konzultacije pomno dokumentiraju i analiziraju, terapija igrom u SOS Dječjem selu Lekenik već je producirala iznimno vrijednu istraživačku građu, koja će se prvenstveno koristiti u evaluacijske svrhe. Premda će se o učincima tretmana pouzdanije zaključivati nakon posttretmanskog praćenja, značaj tema prorađenih u stotinjak realiziranih terapijskih igara neupitno svjedoči o angažmanu djece u vlastitim terapijskim procesima.

Iskustvo nas poučava da djeca vrlo brzo osvijeste činjenicu da terapija igrom nije „dječja igra“. Naime, u specifičnom terapijskom odnosu (djeteta i terapeuta kao surogata roditeljskom paru) djeca se odvažno suočavaju s potisnutim emocijama, proživljenim traumama, aktualnim konfliktima, ali i strepnjama koje u njima budi neizvjesnost budućnosti. Trud koji pritom ulažu u vlastitu dobrobit vrijedan je iskrenog poštovanja odraslih, koji se nerijetko nerado upuštaju u aktivnosti koje zahtijevaju samospoznaju i osobne promjene.

Promjene koje donosi terapija igrom su raznolike koliko i problematike koje se njome prorađuju. Katkad su evidentne i objektivno mjerljive, a katkad suptilne i primjetne samo vrlo motiviranom promatraču. Veseli svaka, a djeca ih formuliraju na autentične načine, kao npr. „*Dosta mi je, ne treba mi više*“ (dječak–11 god.); „*Ja se tek sad učim ići u duboku vodu...*“ (djevojčica-6 god.); „*Ust'o je...na noge* (figura koja ga predstavlja u svijetu)“ (dječak–5god.).